

fat siis peagi ähwardaw jōda maha sulatud. Puurats oli ka pisut rōdmus, et nii launiste ja auuga sest wassingust peasis, sest julge polnud ta lugu esiteks ju sugugi nii hulga meeste wasta, kuna tema salt loguni wāle oli. Ta ajas siiski libwad esmalt õige firewille, lubas Matsi linni sūdada ja poliitseise wiia lasta, et ta esmalt koormaga temast mōōda libutanud ja pārast weel loguni tema, kui linna ametniku wasta tēe kurja nõuuga ülesse tõstnud. Aga aegamōōda lahkus waha meel, jonnimine jāt wāhemaks ja wiimati tehti wiinatopsti juures rahu leping. Kes ses rahulepingus tõige wāhem wōttis, see oli Mats, sest temale ei antud wiha toopdntki rāūbata ja hābi olivad mehel silmad tās teiste ees, kes sõis pealt nāinud, kuda isa talle lõmmu kullasse annud. Kõikwere poisid polnud küll ka mitte usna rahul, et lood nii kasakeste saiwad die. adatud, nemad olekšwad ilka enimaste Puuratsille tupe weale annud. Wiimati weeretasiwad nad oma wihakarika Matsi peale ning hakkasiwad teda mehe moodi pilkama ja noerma, et kui suur mees ennast nii wōderaste inimeste ees lõmmutada lassund, ning kui sest naerust weel küllalt ei saanud, hakati tema suurte „isaija“ saabaaste ja kollaste pūkste üle hirwitama. Teiti ka weel pisut tainast kollaste küllest, no nūūd ei tabtnud hirwitamine enam sugugi lõppeda. Küll oleks Mats nende suud heal meelel rusika wāel linni sulunud, aga isa oli igal silmapilgul kõrtšist tulemas, ei tohtinud.

Kõh, wiimaks lõppes ka see hāda, isa tuli wālja, istuti regede peale ja wana pika meelega māra wiis Matsi pilkajate kullast.

Kõdu tulles riputas Mats tādī suurels karmastusels kollased pūksid warna otša ja kunagi ei lāinud ta nendega enam linna teele. Uued wenesaapad saiwad aga hāsti tōrwatud ja nendega tās Mats weel mōōnda lorda mōōda lasna māge alla, aga Liwa kõrtšu ees ei pidanud ta ka siiski kauemalt linni, kui ju orgimees Puurats sealt ammuugi āra oli. See koht jāi ta meelest ilka hapuks.

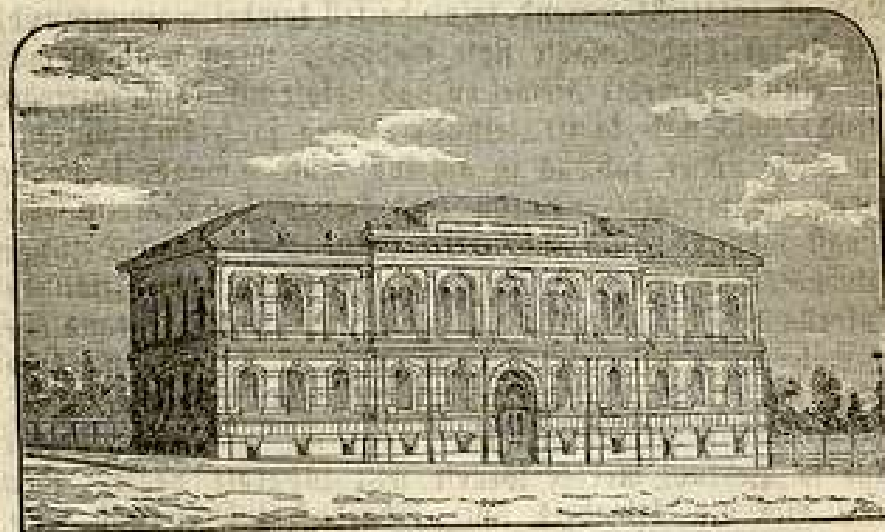
Waatke mehed, pārast seda esimest imelist Tallinna teekõlku, wōttis Mats nõunks oma wallast wālja minna,

sest naer tema juhtumiste üle ei tabtnud kaduda. Ja nõnda on see wōderas Saare Mats meie Saare Matšiks saanud ja kes teda ligemalt tunneb, see ütleb, et Mats on tubli mees. Jutt otšas.

Tuba Soome üliõpilaskonna rahwus- teaduslikes muuseumis.

(Wasta plit lehel. 61)

Soome suurkoolis Helsingis õpivad läbistikka üliõpilased, kes sündimise poolt kabe isesugu rahwa kõnnust tõusnud, übed Soomlaste, teised Rootslaste. Esimesed on wāga nobedad oma õppimiste kõrwal ka rahwa hariduse

Soome rahwusteadusline muuseum.

kallal tōōd tegemas, nii palju kui neil sels aeg lubab. Nad peawad sagedaste õpetlikusid kõnesid Helsingi rahwa seitsides ja sūdawad ka talwel sagedaste linnast wālja maale, seal koolimajades ja kus muudu ruumi rahwale kõnesid pidamas. Neil on see enimaste wōimalik kui Eesti suurkooli kodanikkudel Tartus, kes ju ka jōundu mōōda kirjanduses ja rahwaseltsides rahwa edenemisest osa wōtawad,